

[KROGULCZY *ai*

o *prawdopodobnie jasne (tak w krogulec).*

sg m G krogulcz(e)go. ◇ I krogulczym. ◇ n L krogulcz(e)m.

Sł stp, Cn brak.

Przymiotnik od „krogulec”: W rodzie krogulczym łámice więtfze bywáią y mocnieyfze niżli łámcy
Cresc 1571 614 (Linde).

Wyrażenie:»krogulcze pole« = polowanie z krogulcem: (nagł) O KROGULCZEM POLU. (-) Jeden pan jechał z krogulcem na pole, Ale się mało ćwicył w takiej szkole OtwinErot 52.

a. *W funkcji rzeczownika: »krogulcze« = opłata za prawo do polowania przy pomocy krogulca: Krogulczego ex laneo per gr 3 LustrLub 76.*

AKtt